

gode nyhed og den gode hjælp fra kommunen. De er meget centrale personer, for det er faktisk der, forholdet til myndigheden starter, og der, man forstår, at de kommer for at hjælpe. Og derfor vil vi, som der står, opprioritere uddannelsen; det synes jeg er et glimrende forslag.

Så vil jeg gøre det, at jeg nu vil prøve at undersøge – jeg har talt med nogle kommuner allerede – om de bruger de redskaber, de har, altså om de nu også, hvis de konstaterer, at et barn mangler sprogfærdigheder, bruger de muligheder, der er for f.eks. at sige, især når der er omsorgssvigt: Så må du i børnehaven. For der er jo ikke nogen tvivl om, at det barn, der ikke helt fra starten kan det danske sprog, allerede er sat bagefter, og det er noget, jeg faktisk allerede i morgen skal have møde med undervisningsministeren om. Så det er noget, jeg er meget optaget af at vi yderligere fokuserer på, samtidig med at vi stadig væk fokuserer på alt det andet.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:45

Ole Hækkerup (S):

Tak. For at vende tilbage til udgangspunktet: Er ministeren enig med mig i, at det her problem er af en sådan størrelse, at det ville være godt for det danske samfund, om vi sørgede for, eksempelvis en gang om året, at vende tilbage og se, hvordan det så går med det her? Det kunne man enten gøre i en redegørelse til Folketinget, man kunne gøre det ved at lave et institut for integrationsvurdering, eller man kunne gøre det på en helt tredje måde. Min pointe er: Vil ministeren tage initiativ til, at vi sørger for hele tiden at følge op på: Hvordan går det så? Hvordan går det med de initiativer, vi har sat i værk? Hvordan går det med at sørge for, at der er færre, som enten er på kanten af samfundet eller risikerer at komme på kanten af samfundet?

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det gør vi jo allerede, og vi ved, hvad det er, der virker, og hvad det er, der ikke virker. Vi ved, hvad det er for nogle kommuner, der gør meget ved det, og det virker lige præcis, når kommunerne gør meget ved det, har fokus på integrationen på det politiske niveau, når kommunerne tør udnytte de redskaber, de allerede har.

Med hensyn til evalueringer vil jeg sige, at de hele tiden tilflyder Folketinget. Vi har faktisk i lang tid været i gang med at forsøge at lave en redegørelse. Problemet er, at der bliver ved med at komme nye ting, jeg også vil have med, fordi de er så gode, og derfor ligger den på mit bord. Jeg har foreslået den, næsten fra jeg blev minister, og det er ikke embedsværkets skyld, at den ikke kommer ud, men samtidig er der jo altså kommet rapport på rapport på rapport, og vi måler og måler, og vi evaluerer.

Der er jo ikke nogen tvivl om, hvad der hjælper, og det, der hjælper, er også det, vi bruger. Men man kan altså ikke få alle med i ét hug, og derfor er det, at vi hele tiden skifter fokus og fokuserer på dem, der er de mest udsatte og svage. Det er udmærket beskrevet i den rapport, og jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det stadig væk er en gigantisk udfordring. Der må ikke slappes af et eneste øjeblik, og jeg håber også, at hr. Hækkerup vil være med til virkelig at give kommunerne gejst, så de fortsætter arbejdet. For det er altså der, det skal være forankret.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er det hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:48

Ole Hækkerup (S):

Jeg tror, vi kan gøre det endnu bedre med hensyn til at få løst det her problem, hvis vi sørger for hele tiden at vende tilbage til det her i Folketinget. Når jeg tror, det er vigtigt, at vi vender tilbage til det, uanset hvilket regi man lægger det i – om man lægger det i en årlig integrationsredegørelse, om man lægger det i et institut for integrationsvurdering – er det selvfølgelig, fordi det betyder, at ansvaret for, hvordan det her samfund udvikler sig i forhold til de børn, der er på kanten eller risikerer at komme på kanten, også er på Folketingets bord, sådan at det ikke kun er på kommunernes bord, men sådan at der også er et ansvar, vi kan samle os om i Folketinget. Det er lige præcis det, der er min politiske pointe.

Nu kan jeg så forstå, at der er en redegørelse undervejs, som jeg ikke helt kunne placere ind. I virkeligheden synes jeg, det ville være relevant, at man sørgede for at have en redegørelse hvert eneste år. Vi kunne så fra Folketingets side følge op på, hvordan det går med de initiativer, der blev lanceret i forrige redegørelse, hvordan det går med de problemer, man i forrige redegørelse fandt ud af der var – sådan at vi også kunne se, hvor man skal sætte ind henne – hvor der